

BRONISLAVS VERŽBICKIS

(1873–1949)

Bronislavs Veržbickis dzimis Šķaunes draudzē. Mācījās Pēterpils Garīgajā seminārā kopā ar M. Dukaļski, J. Lebedi, A. Springoviču un citiem. Par priesteri iesvētīts 1898. gadā. Pēc iesvētes kalpojis par vikāru Ludzā pie dekāna J. Višņevska no 1898. gada maija līdz 1901. gada augustam.

No 1902. līdz 1918. gadam viņš bija Višķu prāvests. Tā kā Višķu baznīciņa atradās avārijas stāvoklī, prāvests sāka rūpēties par jauna dievnama celšanu. Būvplānu izstrādāja arhitekts Strandmanis Liepājā. Celšanas darbus uzsāka 1908. gadā.

Baznīcu cēla no šķeltiem akmeņiem krustveidā, ar vienu torni. Apmēram līdzīga baznīca bija Baltinavā, ko cēla prāvests A. Sviklis.

Līdz Pirmajam pasaules karam B. Veržbickis uzcēla baznīcas mūrus un uzlika dievnamam jumtu. Palika nenobeigti iekšdarbi, kurus pēc kara turpināja I. Livčāns.

Pēc tam B. Veržbickis bija prāvests Izvaltā. Kad 1920. gadā Aglonā sāka darboties Garīgais seminārs, sabraukušie audzēkņi neparedzētu iemeslu dēļ bija spiesti uz diviem mēnešiem izbraukt. Tad J. Samušs un P. Bojārs šo laiku pavadīja Izvaltā pie B. Veržbicka, kas tos laipni un tēvišķi uzņēma.

No 1920. līdz 1924. gadam bija Daugavpils prāvests un dekāns. Sakarā ar izrunāšanos pret bīskapu A. Springoviču tika pārcelts par prāvestu uz Jezupovu (1924–1929).

No 1929. līdz 1936. gadam viņš kalpoja Elernā. Kad Feimaņu draudzē 1936. gadā nomira prāvests A. Abojs, par šīs draudzes prāvestu iecēla B. Veržbicki. Te viņš nodzīvoja līdz nāvei.

Dzīves laikā B. Veržbickis bija ļoti viesmīlīgs. Bija iekārtojis viesu grāmatu, kur lika visiem cienjamiem viesiem atstāt savu autogrāfu. Bez tam viņš bija arī dzejnieks. Pēc nāves dzejoļi poļu valodā un viesu grāmata glabājās Feimaņu baznīcā, sakristejā.

1948. gadā viņš nosvinēja savu 50 priesterības gadu jubileju kuplā draugu pulkā. Svinību laikā notika neparasts atgadījums. Pasniedzot tradicionālo jubilejas zizli, tas nokrita, un nolūza krustiņš virs tā. Zimīga sagādīšanās! Pēc gada, braucot pie slimnieka, prāvests izkrita no ragavām. Slims noguleja trīs nedēļas un nomira.

Broņislavs Veržbickis apbedīts Daugavpils kapos. Ar zirgiem prāvestu veda līdz Višķu baznīcai, kur atstāts pa nakti. Nākamajā rītā pēc noturēta sēru dievkalpojuma veda tālāk, uz Daugavpili. Uz priestara kapa ir akmens pieminēklis.

Avots:

Svilāns, Jānis. Latvijas Romas katoļu priesteri / Jānis Svilāns, Alberts Budže. - Rēzekne : Latgales kultūras centra izdevniecība, 2008. – 1.sēj.- 309.- 310. lpp.